

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-26S/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200371
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:4019200371.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu JUDr. Ivany Rudinskej a JUDr. Róberta Jakubáča, PhD. v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, so sídlom Mierové námestie 1, 019 01 Ilava, právne zastúpený: Mgr. Martin Berec, advokát s.r.o., so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 42 142 440, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 26, 949 03 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. sp. KaNR 11883/2019, ČRZ: 74166/2019 zo dňa 23.05.2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu z a m i e t a.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci doručenej žalovanému dňa 06.03.2019 požiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci „určením mi advokáta na spísanie a podanie ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na spravodlivé súdne konanie, práva na prístup k súdu, na súdnu ochranu, atď. vo veci rozhodnutia KS – Trnava 26Co 209/2014 a Najvyššieho súdu SR 5Cdo 11/2019 tak ako som opísal a zdôvodnil v bode IX mojej žiadosti z 28.2.2019 adres. Na CPP – NR a na moje zastupovanie v tejto veci“. Zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci, pričom ako dôvod uviedol zmeškanie lehoty 26.04.2019. Následne dňa 08.04.2019 bola žalovanému doručená ďalšia žiadosť žalobcu o právnu pomoc „na spísanie a podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiam NS – SR 5Cdo 11/2019 z 29.1.2019, KS – TT 26Co/209/2014 z 31.3.2015 a na zastupovanie v tejto veci na ÚS – SR“. Súčasne požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci, pričom ako dôvod uviedol koniec lehoty 31.04.2019. Žalovaný v oboch prípadoch predbežne nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi z dôvodu, že žalobca nepreukázal plynutie lehoty resp. ohrozenie jeho záujmov. Žalovaný obe správne konania, začaté na základe dvoch žiadostí žalobcu, zlúčil do jedného spisu pod KaNR 11883/2019 opatrením zo dňa 19.04.2019.

2. Žalovaný rozhodnutím č. sp. KaNR 11883/2019, ČRZ: 74166/2019 zo dňa 23.05.2019 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) žalobcovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Okresný súd Trnava uznesením č.k. 16C/607/2013-52 zo dňa 14.05.2014 odňal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 26Co/209/2014-64 zo dňa 31.02.2015

(správne má byť „31.03.2015“, pozn. správneho súdu), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2015. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol uznesením sp.zn. 5Cdo/11/2019 zo dňa 29.01.2019, právoplatným dňa 08.03.2019. Na základe uvedeného žalovaný konštatoval, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti uplynula dňa 08.05.2019 a je zjavné, že ústavná sťažnosť by bola podaná oneskorene. Súčasne žalovaný žiadosťou o súčinnosť zo dňa 14.05.2019 požiadal Ústavný súd Slovenskej republiky o uvedenie informácií, či žalobca podal ústavnú sťažnosť v uvedenej veci spolu s uvedením štádia konania. Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 22.05.2019 oznámil žalovanému, že neeviduje sťažnosť žalobcu, ktorá by smerovala proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/11/2019 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/209/2014. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí preto konštatoval nesplnenie jednej z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, a to, že nebola vylúčená zrejmejšia bezúspešnosť sporu, keďže ústavná sťažnosť žalobcu by bola podaná oneskorene.

II.

Žaloba

3. Krajskému súdu v Nitre bola dňa 07.06.2019 doručená žaloba žalobcu zo dňa 02.06.2019 voči viacerým rozhodnutiam žalovaného, ktorou sa domáhal aj preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného.

4. Žalobca vo svojej žalobe poukázal najmä na to, že žalovaný vyriešil účelovo a nezmyselne 2 diametrálne odlišné veci, kde uvádza cit. „ Žiadosťou zo dňa 28.02.2019 v bode IX. som žiadal o poskytnutie mi právnej pomoci - formou určenia advokáta, vo veci dovolania/dovolacieho súdu - konkr. na spísanie, podanie ... ústavnej sťažnosti voči rozhodnutiu dovolacieho súdu 5Cdo 11/2019 (a rozhodnutia ktoré mu predchádzalo)! V mojom podaní z 28.02.2019 v bode VIII. som žiadal o právnu pomoc formou určenia mi advokáta na spísanie, podanie ... ústavnej sťažnosti voči CPP-NR!“ Ďalej uviedol, že „žiadosťou z 2.4.2019 v bode IX. som opakovane požiadal o právnu pomoc - formou určenia mi advokáta na spísanie, podanie ... ústavnej sťažnosti voči rozhodnutiu 5Cdo 11/2019 a rozhodnutiam ktoré mu predchádzali.“ Zároveň dodal, že „CPP - NR bod ktorý smeroval voči CPP-NR vôbec neriešilo a v bode, kde vec smerovala voči 5Cdo 11/2019 (NS – SR) právnu pomoc nepriznalo, hoci na právnu pomoc mal právo“. Záverom uviedol, že má právo napadnúť na ústavnom súde dovolacie rozhodnutie, v konaní pred ústavným súdom musí mať advokáta a nemá si ho z čoho zaplatiť.

III.

Vyjadrenie žalovaného

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.11.2019, pričom navrhol žalobu zamietnuť. Zotrval na argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí.

6. Pokiaľ išlo o negatívnu podmienku zrejmej bezúspešnosti sporu v zmysle § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“), zdôraznil, že ide o technický pojem výlučne pre účely tohto konania, ktorý nemôže prejudikovať rozhodnutie iného orgánu, prípadne súdu. Tento demonštratívne vymedzený pojem naznačuje taký skutkový stav veci, u ktorého žalovaný pri dodržaní odbornej starostlivosti pri prvotnej analýze veci postupom s náležitou opatrnosťou /due diligence/ neodporúča vstúpiť do sporu a hradiť náklady právnej pomoci. Na túto oblasť sa vzťahuje správna úvaha žalovaného. Ustanovenie nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí žalovaný pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má prihliadnuť vždy, a tou je rozhodne aj podmienka uplynutia prekluzívnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti.

7. Taktiež žalobcom namietané povinné zastúpenie advokátom v konaní o ústavnej sťažnosti ešte automaticky nezakladá povinnosť priznania nároku na bezplatnú právnu pomoc, preto túto námietku považoval žalovaný za irelevantnú.

IV.

Replika, duplika

8. Žalobca zastúpený advokátom Mgr. Martinom Berecom (advokát určený rozhodnutím žalovaného č. sp. KaNR 20116/2019, ČRZ: 95170/2019 zo dňa 01.07.2019 o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi v konaní na Krajskom súde v Nitre vedenom pod sp. zn. 26S/37/2019 – aj správna žaloba smerujúca voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného), v replike zo dňa 21.12.2019 uviedol, že žalovaný opomenul posúdiť splnenie podmienok na priznanie nároku pre spísanie a podanie ústavnej sťažnosti voči rozhodnutiu CPP – NR v zmysle bodu VIII. žiadosti žalobcu zo dňa 28.02.2019. Nestotožnil sa s nepriznaním poskytnutia predbežnej právnej pomoci žalobcovi, pretože žalobca sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a nemohol sám preukázať hrozbu zmeškania akejkoľvek lehoty. Uviedol, že žalovaný sa vôbec nevysporiadal s časovým ohraničením, kedy bol prvý a posledný deň na podanie ústavnej sťažnosti v nadväznosti na obe žiadosti. Zdôraznil nezákonnosť rozhodnutia spočívajúcu v porušení práva žalobcu na reálny prístup k súdu. Žalovaný v rozpore s § 10 ods. 5 zákona o poskytovaní právnej pomoci rozhodol, napriek 30 dňovej lehote na rozhodnutie, až po skoro mesiaci a pol od samotného podania žiadosti, čím nepochybne došlo k narušeniu efektívnej ochrany práv žalobcu. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a pri posudzovaní splnenia podmienok na poskytnutie právnej pomoci žalovaný použil prílišný formalizmus.

9. Žalovaný v duplike zo dňa 29.01.2020 uviedol, že plynutie 30 dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia je vždy podmienené doložením dokladov preukazujúcich skutočnosti, o ktoré žiadateľ svoju žiadosť opiera. Žalobca nedoložil k veci žiadnu listinu, žalovaný musel vlastnou činnosťou a dožiadanim súčinnosti zabezpečiť listiny, na ktoré žalobca poukazoval. Rozhodnutie v merite veci bolo vydané dňa 23.05.2019, tzn. nasledujúci deň po preukázaní skutočností, na základe ktorých bolo možné vyhodnotiť právnu stránku veci, v ktorej požiadal žalobca o poskytnutie právnej pomoci. Následne zopakoval argumentáciu uvedenú v napadnutom rozhodnutí a vo svojom vyjadrení zo dňa 04.11.2019.

V.

Konanie na správnom súde a posúdenie podstatných právnych argumentov

10. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a bola v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 6S a je vedená pod sp. zn.: NR-26S/47/2019.

11. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

12. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže ani jeden z účastníkov nepožiadaval o nariadenie pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.03.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

13. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

14. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

15. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

16. Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

17. Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

18. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

19. Podľa § 32 ods. 2 veta prvá a druhá Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

20. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z.z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „zákon o Ústavnom súde SR“), ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

21. Žalovaný napadnutým rozhodnutím nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci, keď zistil nesplnenie jednej z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Vo veci konštatoval, že nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, keďže ústavná sťažnosť žalobcu by bola podaná oneskorene. Úlohou správneho súdu v tomto konaní bolo v medziach žalobných bodov posúdiť, či postupom žalovaného nebol žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, a teda či napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

22. Z ustanovenia § 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy.

23. Jednou z takýchto podmienok je skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejednávať výsledok konania vo veciach podľa § 3 z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva, alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť, napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach, alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných

dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

24. Taktiež je potrebné uviesť, že ustanovenie § 8 citovaného zákona nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí správny orgán pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v jeho kompetencii a závisí od okolností konkrétneho prípadu. K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu Centrom právnej pomoci zaujal názor aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 zo dňa 25.04.2013, v ktorom konštatoval, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ mal navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupcu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z.z. osobám v materiálnej núdzi.“

25. Z obsahu administratívneho spisu v posudzovanom prípade je zrejmé, že žalovaný konal vo veciach žiadostí žalobcu o poskytnutie právnej pomoci doručených žalovanému na predpísaných tlačivách dňa 06.03.2019 (zo dňa 28.02.2019) a 08.04.2019 (zo dňa 02.04.2019), citovaných v bode 1. tohto rozsudku. V oboch žiadostiach žalobca požiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti smerujúcej proti rozhodnutiam Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/209/2014 zo dňa 31.03.2015 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/11/2019 zo dňa 29.01.2019, a preto žalovaný tieto dve konania zlúčil do jedného. Za účelom riadneho zistenia skutkového a právneho stavu si žalovaný vyžiadaval predmetné rozhodnutia z Okresného súdu Trnava, pretože žalobca tieto listiny nedoložil. Žalovaný prostredníctvom ústavného súdu tiež zistil, že ústavný súd neeviduje sťažnosť žalobcu, ktorá by smerovala proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/11/2019 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/209/2014. Následne žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie, v ktorého odôvodnení skonštatoval, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti uplynula dňa 08.05.2019 a je zjavné, že ústavná sťažnosť by bola podaná oneskorene, a preto právnu pomoc nepriznal, keďže nebola splnená jedna z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, a to, že nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu.

26. Správny súd pri preskúmaní oboch žiadostí žalobcu o poskytnutie právnej pomoci a po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia, nezistil žiadny rozpor v identifikácii predmetu, vo vzťahu ku ktorému žalobca žiadal, aby mu bola poskytnutá právna pomoc. Preto námietka žalobcu, že žalovaný opomenul posúdiť splnenie podmienok na priznanie nároku pre spísanie a podanie ústavnej sťažnosti voči rozhodnutiu CPP – NR v zmysle bodu VIII. žiadosti žalobcu zo dňa 28.02.2019, je nedôvodná.

27. K námietke žalobcu, že má právo napadnúť na ústavnom súde dovolacie rozhodnutie, v konaní pred ústavným súdom musí mať advokáta a nemá si ho z čoho zaplatiť, správny súd uvádza, že žalovanému bola zverená právomoc v zmysle § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci posúdiť, či právo nezaniklo uplynutím času. Záver žalovaného o zrejmej bezúspešnosti sporu spočívajúci v uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti považoval správny súd za správny vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu, a preto je aj táto námietka nedôvodná. S poukazom na uvedené správny súd zastáva názor, že žalovaný pri posudzovaní splnenia podmienky vylúčenia zrejmej bezúspešnosti v spore podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona o právnej pomoci správne zohľadnil povahu procesného nedostatku na strane žalobcu, resp. v ňom správne vzhladol zrejmu bezúspešnosť žalobcu v spore.

28. Žalobca v replike namietal aj rozhodnutie žalovaného o žiadosti žalobcu po uplynutí zákonnej lehoty 30 dní. Zo strany žalobcu išlo o uvádzanie nových skutočností, ktoré v pôvodnej žalobe namietané neboli, boli uplatnené po zákonnej lehote na podanie správnej žaloby, a preto s poukazom na koncentračnú zásadu, ktorá je pre správne súdnictvo podstatná a relevantná, správny súd na tieto námietky neprihliadal.

29. Správny súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval správne a v zmysle zákona pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu, čo potvrdzuje aj obsah administratívneho spisu. Skutkový stav zistený žalovaným bol dostatočný, a preto súd považuje záver žalovaného premietnutý do výroku napadnutého rozhodnutia za správny. Podanú žalobu tak postupom podľa § 190 SSP zamietol.

30. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 SSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

31. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).